

உ
சிவமயம்

யாழ் மல்லாகத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்
லண்டன் Gants Hillஐ வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
அமரர் திரு. செல்லத்துரை ஜெயந்தன் அவர்கள்
இறைபதம் எய்தியமை குறித்த

நினைவு மலர்

26.11.2017

In Loving Memory of
Late Mr Sellathurai Jayanthan

சமர்ப்பணம்

இப்பூவுலகில் எம் நலத்திற்கும்,
வளர்ச்சிக்கும் மெழுகுவர்த்தியாகி உருகி ஒளியூட்டி,
ஆமரமாக எம் குடும்பத்திற்கு நிழல் பரப்பி
எம்மையெல்லாம் அன்போடும் பண்போடும் பாசத்தோடும்
வளர்த்து நல்வழிகாட்டி,
நற்கல்வியூட்டி, உறுதுணையாக இருந்து
சொந்த பந்தங்கள் அனைவருக்கும் பக்கபலமாய் இருந்து
சீரும் சிறப்புடன் வாழவைத்து,
மனிதருள் மாணிக்கமாய்,
குடும்பத்தின் தலைவராக, தந்தையாக மனம் பல
மாண்புடன் பரப்பி இனமெல்லாம் இன்புடன் வாழ
ஏற்ற நற்பணிகள் காத்து வையத்துள்
என்றும் நீங்கா ஒளியாகத் திகழும்
அன்புத் தெய்வத்தின் பாதக் கமலங்களிற்கு
இவ்வினிய மலரினைக்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி

என்றும் நீங்கா நினைவுகளுடன்
குடும்பத்தினர்.

அமரர் திரு. செல்லத்துரை ஜெயந்தன்

அன்னை
மடியில்

28

*

01

*

1958

ஆண்டவன்
அடியில்

24

*

10

*

2017

திதி வெண்பா

ஆண்டு ஏவிளம்பி அமைந்த ஐப்பசித்திங்கள்
புண்ட பூர்வபக்க சஷ்டிதனில் - மாண்பு
செல்லத்துரை மைந்தன் ஜெயந்தன் ஐயன்
தொல்லுகு நீத்தான் காண்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் காப்பு

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்இவை
நாலும் கலந்து உனக்கு நான் தருவேன் - கோலம்செய்
தூங்கக் கரி முகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா

(அவ்வையார்)

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே

(ஞானசம்பந்தர்)

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகணபதி வர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

(ஞானசம்பந்தர்)

கூற்றாயின வாறு விலக்கி லீர்
கொடுமை பலசெய் தன நான் அறியேன்
ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாது என் வயிற்றின் அகம் படியே
குடரோடு தூக்கி விட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே!

தேவாரம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டி யோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே (நாவுக்கரசர்)

நிரைகழல் அரவம் சிலம்பொலி அலம்பும்
நிமலர் நீறணி திருமேனி
வரைகெழு மகள் ஓர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் கார்அகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஓதம் நித்திலம் கொழிக்கும்
கோணமா மலை யமர்ந்தாரே

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச்சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா ஒன்றே!
உணர்வு சூழ் கடந்ததோ ருணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
தில்லை சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதுதற்கு அரியவன்
நிலவி லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும் அடியார்கள்வினை தீர்த்த முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுராணம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிகுழும் தளை நீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க

ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க

கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி

சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழுமா நென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று விடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற

மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம் விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் யென்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாய் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோர் ஐந்துடையார் விண்ணோர்கள் ஏத்த

மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி

மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்

நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீழ்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் சிந்த அடியேர்க்கு
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே

நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே

ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
ந்ராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே

இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே

காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றினி வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றச் கடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்

தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிரவில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே

தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்

செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

பள்ளிக்கட்டு சபரி மலைக்கு

இருமுடி தாங்கி ஒரு மனதாகி குருவெனவே வந்தோம்
இருவினை தீர்க்கும் எமனையும் வெல்லும்
திருவடியைக் காண வந்தோம்

பல்லவி

பள்ளிக்கட்டு சபரிமலைக்கு
கல்லும் முள்ளும் காலுக்கு மெத்தை
சாமியே ஐயப்பா சாமியே
நெய்யபிகேம் ஸ்வாமிக்கே
கற்பூரதீபம் ஸ்வாமிக்கே
ஐயப்பன்மார்களும் கூடிக்கொண்டு
ஐயனை நாடிச் சென்றிடுவார்
சபரிமலைக்கே சென்றிடுவார்

(ஸ்வாமி)

அனுபல்லவி

கார்த்திகை மாதம் மாலையணிந்து
நேர்த்தியாகவே விரதமிருந்து
பார்த்தசாரதியின் மைந்தனே உனைப்
பார்க்க வேண்டியே தவமிருந்து

(ஸ்வாமி)

இருமுடி எடுத்து எரிமேலி வந்து
ஒரு மன தாகிப் பேட்டைத் துள்ளி
அருமை நண்பராம் வாவரைத் தொழுது
ஐயனின் அருள்மலை ஏறிடுவார்

அழுதை ஏற்றம் ஏறும்போது
அரிஹரன் மகனை துதித்துச் செல்வார்
வழி காட்டிடவே வந்திடுவார் ஐயன்
வன்புலி ஏறி வந்திடுவார் ஐயன்

(ஸ்வாமி)

கரிமலை ஏற்றம் கடினம் கடினம்
கருணைக் கடலும் துணை வருவார்
கரிமலை இறக்கம் வந்தவுடனே
பெருநதி பம்பை கண்டிடுவர்

(ஸ்வாமி)

கங்கை நதி போல் புண்ணிய நதியாம்
பம்பைளில் நீராடி
சங்கரன் மகனைக் கும்பிடுவார்
சஞ்சலமின்றி ஏறிடுவார்

(ஸ்வாமி)

நீலிமலை ஏற்றம்
சிவபாலனும் ஏற்றிடுவார்
காலமெல்லாம் நமக்கே
அருட் காவலனாயிருப்பார்

தேக பலம் தா என்றால்
அவர் தன் தேகத்தை தந்திடுவார்
பாதபலம் தா என்றால் அவர்
பாதத்தை தந்திடுவார் நல்ல
பாதையைக் காட்டிடுவார்

(ஸ்வாமி)

சபரி பீடமே வந்திடுவார்
சபரி அன்னையைப் பணிந்திடுவார்
சரங்குத்து ஆலில் கன்னிமார்களும்
சரத்தினைப் போட்டு வணங்கிடுவார்

சபரிமலைதனை நெருங்கிடுவார்
பதினெட்டு படிமீது ஏறிடுவார்
கதியென்றவனைச் சரணடைவார்
மதிமுகம்கண்டே மயங்கிடுவார் - அய்யனைத்
துதிக்கையிலே தன்னையே மறந்திடுவார்

பள்ளிக்கட்டு சபரிமலைக்கு
கல்லும் முல்லும் காலுக்கு மெத்தை
சாமியே ஐயப்போ ஐயப்போ சாமியே
சரணம் சரணம் ஐயப்போ சாமி சரணம் ஐயப்போ

அமரர் செல்லத்துரை ஜெயந்தன் அவர்களின்

வாழ்க்கை சரிதம்

வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்
வானுறையும் தெய்வத்தில் வைக்கப்படும்

ஜெயந்தன் அவர்கள் மல்லாகத்தைச் சேர்ந்த முன்னைநாள் பிரதம இலிகிதராக யாழ்ப்பாணம் வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றிய, காலம் சென்ற தம்பு செல்லத்துரை வேதவல்லி தம்பதிகளின் இரண்டாவது பிள்ளையாகவும் சிரேஷ்ட புத்திரராகவும் 1958ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 28ம் திகதி ஜனனமானார். அவர்களின் மூத்த சகோதரி பவானி. இளைய சகோதரர்கள் ஜெயராஜன், ஜெயகாந்தன், இளைய சகோதரி ஜெயவதனியும் ஆவார்கள்.

அவரது இளமைப்பருவம் மீன்பாடும் தேன்நாடு மட்டக்களப்பிலும் பின் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரதான நீதி மன்றம், பாடசாலைகள், கோயில்கள் கொண்ட மல்லாகத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். மட்டக்களப்பிலும் சரி, மல்லாகத்திலும் சரி தாய் தந்தையரினதும் சகோதர சகோதரிகளினதும் அரவணைப்பிலும் அவர்களின் பிள்ளைகளின் நட்பிலும் வளர்ந்து வந்தார். தனது ஆரம்பகல்வியை நவாலி அட்டகிரி ஆரம்பபாடசாலையில் ஆரம்பித்து பின் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி, மகாஜனக் கல்லூரியில் கற்று 1978 ஆண்டு தனது 19 வயதில் மேற்படிப்புக்காக லண்டன் பயணமானார். அங்கு சென்றும் மல்லாகத்தில் வாழ்ந்தது போல உடன்பிறவா சகோதரர்கள் மைத்துனர்களுடன் ஒன்றாகவே ஒரு வீட்டில் தங்கி மேற்படிப்பை மேற்கொண்டார். 1982ம் ஆண்டு படிப்பை முடித்து வேலை செய்ய ஆரம்பித்தார். அந்நாட்களில் தன்போலவே தனது தம்பிமாரும் இங்கு வந்து கல்வி கற்க ஒழுங்கு செய்து அவர்களை வரவழைத்து வழிகாட்டினார்.

காலச்சக்கரத்தின் சுற்றுகையில் இவர் திருமணப்பருவத்தை அடைந்ததும் பெற்றோரின் விருப்பத்திற்கமைய சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற செல்லத்துரை விஜயலட்சுமி தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகள் செல்வி கோமதியை திருமணம் முடித்து இல்லறவாழ்க்கையின் பயனாக அபிலாஷ், அபிநயா என்னும் இரட்டை குழந்தைகளைப் பெற்று

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய
மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை

என்ற குறளுக்கிணங்க தாய் தந்தை பிள்ளைகளாக இல்லறத்தை நல்லறமாகப் பேணினார். பிறந்த வீட்டில் மட்டும் அல்லாது தான் மணம் புரிந்த மனைவி குடும்பத்திலும் அக்கறைகொண்டு கோமதியின் சகோதரர்களுக்கும் முன்னோடியாகவும் வேண்டியபோது உதவிக்கரம் கொடுத்து வாழ்ந்து வந்தார். இலங்கையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அக்காவுக்கும் அருமைப் பெற்றோருக்கும் உரிய நேரத்தில் அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து தன்னகரில்லா குடும்பத் தலைவனாக எப்போதும் எல்லோரையும் அனுசரித்து ஒருவரிடமும் பகையில்லாமல் சாந்தமாக சிரித்த முகத்துடன் கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு என்னும் கோட்பாட்டுக்குள் வாழ்க்கை நடாத்தினார்.

தான் இந்தியா சென்றபோது இலங்கையில் இருக்கும் சகோதரியையும் அத்தானையும் அழைத்துச்சென்று புண்ணிய தலங்களை தரிசிக்க வைத்து ஆனந்தம் அடைந்தார். மேலும் தனது தாய் தந்தையரை லண்டனுக்கு வரவழைத்து அவர்களுடன் இனத்தவர்களையும் அழைத்து, கூடி குலாவி அளவில்லா மகிழ்ச்சி கண்டார்.

மனைவி கோமதியையும் பிள்ளைகளையும் தனது இரண்டு கண்களாக கருதி வாழ்ந்த ஜெயந்தன் அவர்கள் பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு “கல்வி” எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை எப்போதும் சுட்டிக்காட்டி அவர்களின் கல்வி வளம் மேலோங்குவதற்காக அரும்பாடுபட்டார். அதன் பயனாக மகன் அபிலாஷ் UCL பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை முடித்து கடந்த ஆவணிமாதம் பட்டதாரியாக பட்டம் பெற்றபோது அளவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டார். இதே போல் மகள் அபிநயா 4ம் வருட மருத்துவக் கல்லூரியை முடித்து, இடைப்பட்ட காலத்தில் இன்னும் ஒரு துறையில் பட்டம் பெறுவதற்காக Kings College University இல் படித்து வருகின்றார். மகள் டாக்டர் ஆக வேலை செய்வதைப் பார்க்க வேண்டும் என்பது அவருடைய ஆசையாகும்.

அவன் அருளாலே அவன் தாழ் வணங்கு என்ற மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில் கூறியது போல் இறைவனது திருவருள் எமக்கு கிடைக்கும் போது நற்பணிகள் செய்யக்கூடிய பெரும் பாக்கியம்

எமக்கு கிடைக்கின்றது. அந்த வகையில் சைவ சமய விரதங்கள் அனுஷ்டித்தும் பிள்ளையார், முருகன், நாராயணர், ஐயப்பன் கோயில் வழிபாட்டிலும் கலந்து தன்னாலான உதவிகள் புரிந்தார். குறிப்பாக ஐயப்ப சங்கத்தில் அங்கத்தவர்களில் ஒருவராக இருந்து மாதம் தோறும் நடைபெறும் ஐயப்பபூசைக்கு தன்னால் ஆன பணிகளை மனைவி மக்களுடன் முன்னின்று செய்து வந்த பெருமைக்குரியவர். கடந்து ஐப்பசி மாதப்பூசையிலும், வைத்தியசாலையில் ஒரு நாள் முழுவதும் இருந்து வந்த களைப்பையும் கருதாமல் அந்தப் பூசையில் கலந்து கொண்டு ஆவன செய்தார் என்பதை குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்.

கடந்த 7 வருட காலமாக மல்லாகம் மக்கள் மன்ற உறுப்பினராக, ஊரில் ஆதரவு அற்று வாழும் எமது உறவுகளுக்குத் தன்னால் ஆன உதவிகள் செய்து வந்தார்.

காலம் செய்த கோலத்தால் எதிர்பாராத விதமாக சிறுநோய் வாய்ப்பட்டு இருக்கும் வேளையில் யாருக்கும் சாடைகாட்டாமல் காலன் அவரின் உயிரைப்பறித்து இறைவனிடம் சமர்ப்பித்து விட்டான். தனது நோய் என்ன என்று அறிவித்தவுடன் மருந்து வகையுடன் நாளை வீட்டுக்கு வருவேன் என்று சொன்ன ஜெயந்தன் வீட்டுக்கு வராமலே என்ன நோய் என்று அறியும் முன்னரே இந்த உலகை விட்டு ஐப்பசி 24ம் திகதி இறைபதம் அடைந்து விட்டார்.

இவரின் இழப்பினால் ஆறாத்துயரில் வருந்தும் மனைவி கோமதி பிள்ளைகள் அபிநயா அபிலாஷ் மற்றும் உடன்பிறந்தவர்களையும் துயரத்தில் இருந்து மீளவதற்கு இறைவன் அருள்புரிய வேண்டுகிறோம்.

“பிறந்தவர் யாவரும் இறப்பது இயற்கையின் நியதி”
ஜெயந்தன் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக.

“மங்காத பேரொளியே மனிதருள்
மாணிக்கமே நின்புகழ் சொல்வதற்கு
வார்த்தைகள் இல்லையே”

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

மனைவியின் புலம்பல்

அன்புக்கும் அருமைக்கும் பாசத்துக்கும் இலக்கணமான எனது அன்பே, நீங்கள் 28 வருடங்கள் எம்மை விட்டு ஒரு நிமிடமும் பிரிந்து இருந்ததில்லை. 24.10.2017 அன்று என்ன நடந்தது உங்களுக்கு? எங்கள் எல்லோரையும் துயரத்தில் விட்டு பிரிய என்னென்று மனம் வந்தது உங்களுக்கு. இப்பொழுது எங்கு இருக்கின்றீர்கள்.

மணமலர்களின் நன்
மணம் இன்னும்
நாசிகளில்...

அந்தி வருமுன்
ஆதவன் தாழ்ந்தது
ஏன்...

மாதவன் வண்ணம்
கொண்டு...
மாதவம் என...
என் சிரம் தாழ
மங்கலம்
பூட்டியவரே...

பற்றி நின்ற கரம்
விலக்கி...
பற்றற்ற உலகை
நோக்கி பறந்ததேன்?

அந்நியோன்னிய
இலக்கணம் நாம்
என ஊர்
விளம்பியதை...
அந்நியமாக்கி
அவசரகதி ஏன்?...

நம் தளிர்கள்
மரங்களாகும்

- In Loving Memory of Late Mr. Sellathurai Jayanthan

தருணம் இது...
இளைப்பாறும் மனம்
விட்டு சென்றது
என்ன விதியோ?

மனைவி
கோமதி

A Tribute to Our Dearest Dad

Dear Dad,

We still do not understand why you left us. We still remember kissing you goodnight as usual, us telling you that we would see you the next day, and you telling us to get home safely. Never did we imagine that it would be the last time that we would see each other. We didn't know things would turn out the way it did on the grave day of Tuesday 24th October. It seems just like yesterday we were at Abbila's graduation, celebrating and taking pictures. We didn't know that it would be one of the last times that we would take a family picture together.

You always called us 'pottai' and 'poddia' – now who will call us like that? You always loved cooking in the kitchen with Mum and asking us to taste it – now who will do that. Life is never going to be the same again. We woke up one day and you were gone, it still does not feel real. One of the main pieces of our family jigsaw has gone. We both promise to ensure that we complete the dreams you had for us, and more.

It makes us sad knowing that you will no longer be there to call us every morning to make sure we are awake before exams, no one to lovingly fight with us over who gets the most porrial at dinner time and we will no longer hear Tamil music from the golden era playing in the house. At home, we often spoke about the places we wanted to visit as a family and goals we wanted to achieve together. You may be no longer with us but do not worry, we promise to complete them in your honour and we know that you will be there enjoying these places with us in spirit.

You are and will always be the most important man in our lives and you promised that you would always be there to guide us. Even

though you're not here anymore, we know you will be doing this as you look down on us from heaven.

Dad, remembering you is easy, and we will do it every day for the rest of our lives. But the pain of losing you is something that will never go away. You will always be in our hearts, we will never forget your teachings, and we know that you will continue to protect us from above.

Your loving twins,

Abini and Abbila

வேரில்லா முதிரா மரமொன்று

இலங்கையில் வடபால் அமைந்த வலிகாமத்தில் சுன்னாகம் மல்லாகம் ஆகியன செழுமையான ஊர்களாகும். இவ்வூர்கள் சைவமும், தமிழும் வளரும் ஊர்களாகும்.

மல்லாகத்தில் செல்லத்துரை, வேதவல்லி குடும்பமும் சுன்னாகத்தில் செல்லத்துரை விஜயலட்சுமி குடும்பமும் கல்வி கேள்வி பக்தியில் சிறந்த குடும்பங்களாகும். இந்த இரு குடும்பங்களும் சம்பந்திகளாகினர்.

மல்லாகத்தில் செல்லத்துரை குடும்பத்தின் ஜெயந்தனை, சுன்னாகம் செல்லத்துரை குடும்பத்தின் கோமதி மணமகனாக ஏற்றுக் கொண்டார். அழகும் அறிவும், அந்தஸ்தும், தொழிலும் ஒழுங்கே சேர்ந்த ஜெயந்தன் கோமதி குடும்பம் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்தனர். மகளும், மருமகனும் தங்கள் பிள்ளைகளான அபிலாஸ், அபிநயா இவர்களையும் சீராட்டி, பாராட்டி வளர்த்தனர். நற்கல்விகளைக் கொடுத்தனர்.

நல்ல நிலத்தில் வளர்ந்த பயிர்களைப் போல் சீரும் சிறப்புமாக வளரும் வேளையில் மருமகன் தொடர்ந்து உதவிட முடியவில்லை. உலாவிட இறைவன் விடவில்லை. பிள்ளைகளின் சீர்வரிசைகளைப் பார்க்க முடியவில்லை. மகள் கோமதியின் வாழ்வு வேரறுந்த மரமாயிருக்கிறது.

படைத்தவன் பார்த்துக் கொள்வான்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி

திருமதி. செல்லத்துரை விஜயலட்சுமி (மாமி)

My Cousin and Brother-in-Law Jayanthan

Fifty-nine years ago, Jayanthan was born in a small village called Navali. He was the second eldest of five children born to Mr Thamboo Selladurai and Mrs Vethavalli Selladurai.

At a very young age his parents moved to Mallakam and he was surrounded by his paternal uncles and aunts, all of whom lived within close proximity of each other. The Kanapathipillai, Sellathurai, Nadarasan and Ponappah family homes were all within a walking distance of each other. This meant that Jayanthan grew up amongst the love and nurture, not only of his parents but also of his aunts and uncles and his beloved cousins. Given that all the cousins were within a similar age group, they all grew up together.

Jayanthan's primary schooling was Adakiri Primary School, in Navali, thereafter he attended Union College and then went to Mahajana College in Tellippallai. In 1978, at the tender age of 19, Jayanthan came to London, England. It is in this country that he would spend the next 40 years of his life until his untimely passing on 24th October 2017.

In 1982, he completed his higher studies and started working in the retail sector. On August 21st, 1989, Jayanthan married Komathy, the second daughter of Sellathurai and Vijayaluxmi. On the 30th September 1994, they were blessed with the arrival of their beloved children, Abbilash and Abini. Jayanthan's beloved son and daughter were twins and their arrival completed his family.

There are so many different aspects of Jayanthan that I can share with you. In the late 1970's and early 1980's, Jayanthan and I lived together in a house share in London. During this time, we cooked together, ate together, bickered with each other, spoke of our dreams and ambitions with each other. As life evolved and each of us started our own family lives, we still kept in touch with each other. Jayanthan is not only my brother in law, he is also my cousin.

His life has been intertwined with mine for as long as I can remember.

Jayanthan's interests included music, cooking and DIY. He was an ardent fan of MGR, Sivaji Ganeshan and Jayalalithaa. He pursued this interest by always listening to the music he loved so much and watching the films of his favourite actors. His love and admiration for these actors developed during his childhood and had stayed with him since. Jayanthan also loved cooking for his family and his speciality was mutton curry and chicken curry. Every weekend he would take on the role of cooking for the family, and invite friends to try the food he cooked. Around the home, whenever small tasks had to be done, Jayanthan would always fix it himself.

Jayanthan was an active member of Mallakam Makkal Manram. The Mallakam Makkal Manram was formed around 7 years ago in the United Kingdom to help adults who live below poverty line in Mallakam as well as assist children with their education. Jayanthan always wanted to help these young vulnerable children and adults and he was always seeking ways in which the Mallakam Makkal Manram could help them. The committee members of Mallakam Makkal Manram will sadly miss him.

A devoted and committed family man, Jayanthan lived for his wife and children. His children's success was his utmost priority and he made many sacrifices to afford them all the opportunities that life presented. In turn, Abbilash and Abini have done their father proud by becoming the best in their chosen field of study. Jayanthan's joy at Abini having entered medical school was overwhelming. His pride on attending Abbilash's graduation ceremony a mere two months ago was a gift from God for all the sacrifices that Jayanthan had made for his children.

To his beloved wife, Komathy and his children Abbilash and Abini he has left a void that is irreplaceable. We seek solace in God Almighty

that he provides Komathy and the children the strength to face a life without Jayanthan.

His passing has left a big void in the lives of his cousins, all of whom he grew up with. Their own life paths have also led them to London and so, in essence, Jayanthan had spent his entire life in the presence of the cousins who loved him so much.

In concluding, I want to share a quote with you:

When someone you love becomes a Memory, the memory becomes a Treasure.

Jayanthan, you have now become a part of my treasured memories. I was very blessed to have you in my life. I will miss you and I wish you eternal rest until we all meet again.

Aandha Naal Nyabagam Nenjille Vandhadhe

Nanbane, Nanbane, Nanbane

Indha Naal, Andru Pol Inbamaay Illaye

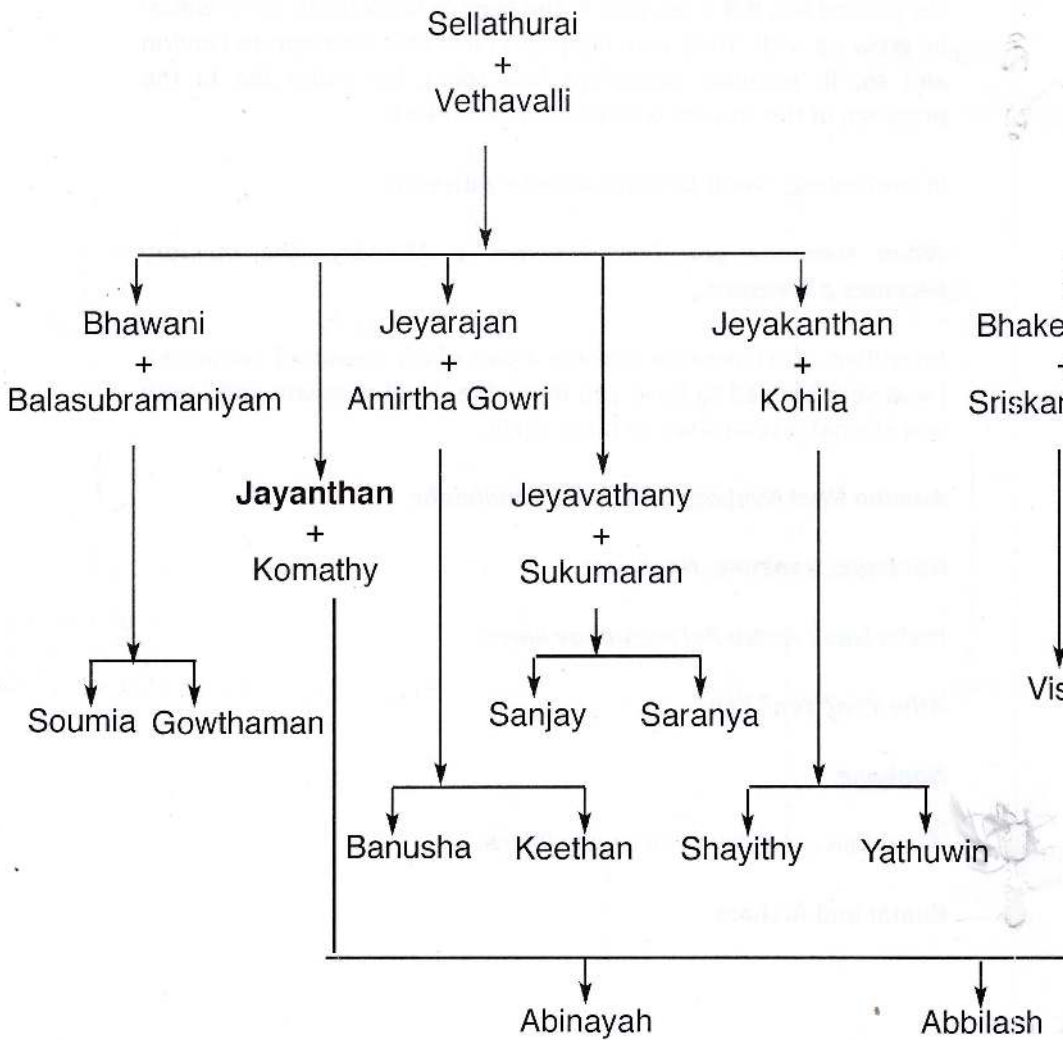
Athu Yen? Yen? Yen?

Nanbane.

Jayanthan we all love you Rest in Peace.

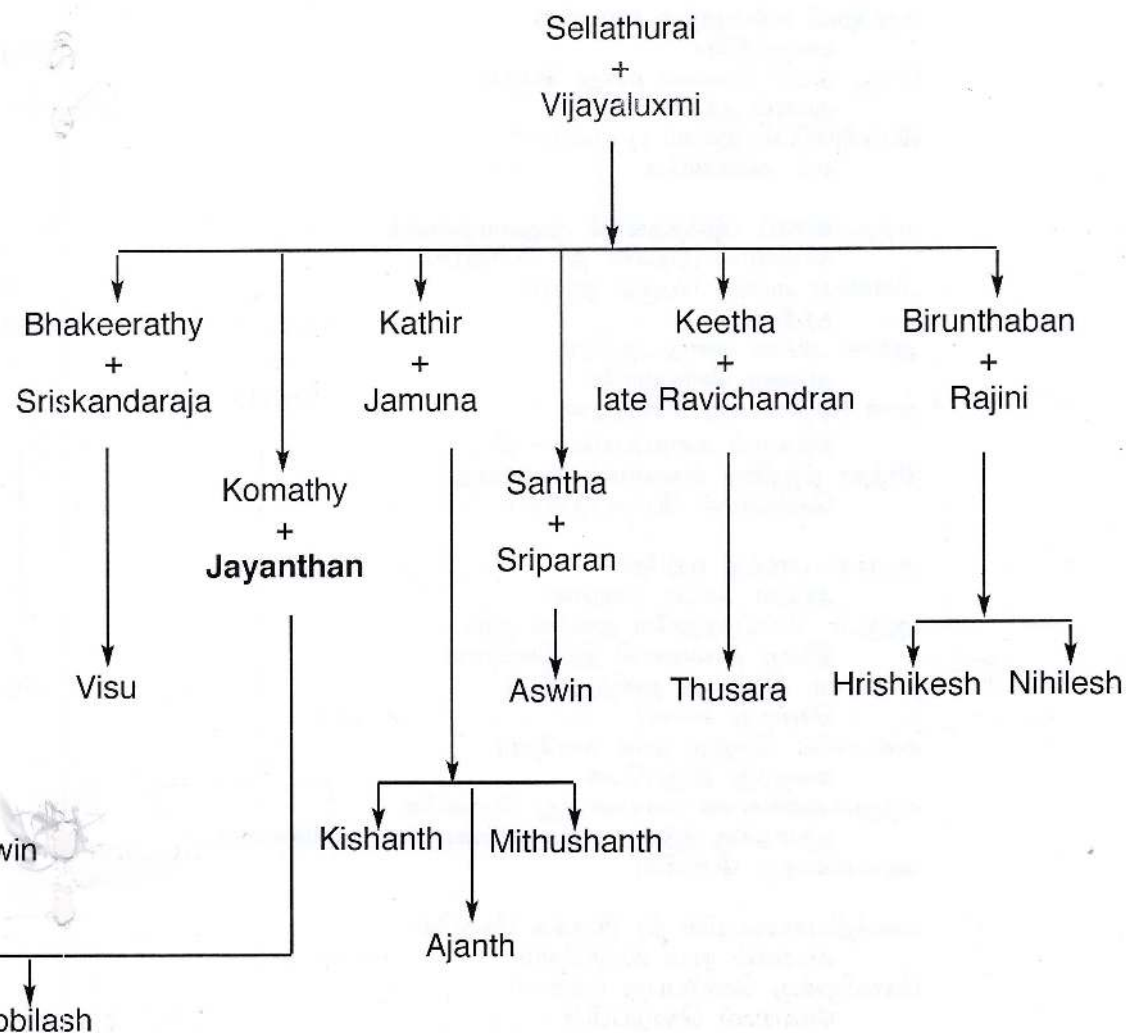
Kumar and Archam

Family Tree of Late Mr.

te Mr. Sellathurai Jayanthan

எங்கள் அருமைச் சகோதரர் ஜெயந்தன்

மல்லாகத்தில் பிறந்திட்ட மனிதகுல
மாணிக்கம்
மறுபிறவி எடுப்பதற்கு மாயமாக
மறைந்தீரோ?
போக இடம் இல்லை என்று பெரும்
துயரம் தந்துவிட்டு
பெற்றோரிடம் தஞ்சம் புகுந்தீரோ?
எம் அண்ணனே.

முத்தவனாகப் பிறந்ததனால் முதுமைதனைக்
காணாமல் முதலில் நீர் போனீரா?
பின்னவர் எமக்கு பெரும் துயரம்
தந்தீரா?
அக்கா அக்கா என்று ஆயிரம்
தடவை சொல்வாயே
நான் நித்திரைக்கு போகுமுன்
நித்தமும் கதைப்பாயே - நீ
நிரந்தர நித்திரை கொள்ளப் போவதை
செல்லாமல் போனதென்ன?

ஆருடம் பார்த்து வந்தேன்
ஆயுள் கெட்டி என்றான்
ஆருடம் பொய்த்ததுவே ஐவரில் நாம்
இன்று நால்வராகி நிற்கின்றோம்
தம்பி எம் இருவரை தனித்துவிட்டு
சென்றது என்ன?
கனடாவில் இருந்து நான் கனடேரம்
கதைத்து இருப்பேன்
வந்துன்னெனக்காண வாயடைத்து போனனே
தந்தைக்கு தந்தையாக அண்ணனுக்கு அண்ணனாக
அரவணைத்து போனீரே

வைத்தியசாலையில் நீர் இருக்க கோயில்
வாசலில் நாம் இருந்தோம்
கோவிலுக்கு கொடுப்பது என்றால்
கேளாமல் கொடுப்பீரே
கொடுத்து எல்லாம் வீணாகிப்போனது ஐயா.

ஐயப்பன் பூசையிலே அகல்விளக்கு
உந்தன் வசம்

அவன் கூட பாராது நின்றானோ
தம்பி நான் இங்கு தனித்திருக்கும்
வேளையிலே

சமைத்த உணவை எடுத்துக்கொண்டு
சடுதியில் வந்திடுவீர்

வேண்டாம் என்று சொன்னாலோ
வில்லங்கமாய் தந்திடுவீர்

கொடிய நோய் வந்தது என்று
தெரியாமல் நீர் இருக்க

கொழும்புக்கு போவதற்கு கோமதியை
அழைத்தாயே?

அப்பாவின் அந்தியேட்டி செய்துவர

பதினான்கு நாட்கள் உண்ணா நோன்பு
இருந்தும் கூட

எம்முடன் பாசத்துடன் கதைத்தீரே.

தங்கச்சி நான் உமக்கு சுகயீனம் உற்றவேளை

சூப் ஒன்று செய்து வந்தேன்

சுவையாக இருந்தது என்றீர். அதுதான்

கடைசி என்று அப்போது எனக்கு தெரியவில்லை
கடைசியில் வந்து பார்க்கையிலே

கண்விழித்து இருந்தீரே - எம் கண்ணில்
நீர் வருவதைப் பார்ப்பதற்கா?

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

உமது பிரிவால் வாடும்
சகோதர சகோதரிகள்

எமது ஆருயிர் மைத்துனர் ஜெயந்தன்

வையத்துள் வாழ்வதற்கு வாழ்பவர் வானுறையும் தெய்வத்தில் வைத்து போற்றப்படுவர் என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கமைய வாழ்ந்த திருவாளர் ஜெயந்தன் செல்லத்துரை அவர்கள் எமது மைத்துனர் ஆவர். இவர் தனது நற்குண, நற்செயல்கள் மூலம் எமது உடன் பிறவாத சகோதரர் ஆக வாழ்ந்தவர். இவர் இரக்கம் உதவும் மனப்பான்மை அமைதியான சுபாவம் சிறியோர் பெரியோர் என எல்லா வயதினருக்கும் மதிப்பளிப்பது போன்ற நற்பண்புகள் நிறையப் பெற்றவர்.

இவர் எமது குடும்ப அங்கத்தினர் ஆன நாள் முதல் தமது உதவி செய்யும் மனப்பான்மையினால் எமது குடும்பத்திற்கு செய்த உதவிகள் அளவிட முடியாது. இப்படி இருந்த உறவு திடீரென 24.10.2017 அன்று முடிந்து விட்டதை நினைத்து மீளாத்துயரில் தவிக்கின்றோம். அவருக்கு எமது நன்றி கலந்த கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

மைத் துனர்

மைத் துனிமார்.

Our Dearest Uncle Jayanthan

Sellathurai Jayanthan was a beloved cousin brother, brother in-law and uncle to our family. When our father spoke of his childhood days in Mallakam, he always made a fond reference to Jayanthan Uncle.

On any one of our visits to London, Jayanthan Uncle was always so hospitable and welcomed us with his characteristic warmth. We will always remember how respectable and fond he was of our husband and father whom he affectionately called "Varathannai". Above all else, he was a family man and the success and wellbeing of his children was the most important aspect of his life.

We mourn his untimely passing and ask the Almighty to help Komathy Aunty, Abbilash and Abini during this darkest period of their lives. May the treasured memories they have of Jayanthan Uncle give them comfort.

May his soul find eternal rest.

Om Shanthi! Om Shanthi! Om Shanthi!

Kamala, Thangam & Gopi Shastivarathan
Johannesburg
South Africa

பாங்கான பண்பாளர்...

கருவறை ஆரம்பம்...
இறையறை நிரந்தரம்...
மணவறை இடையில்...

இச்சைகளில் உயிர்ப்பு...
தேடல்களில் வாழ்வின் சஞ்சரிப்பு...
உரம் கொண்ட மானிடம்...
மரம் போல் தழைத்து நின்றாலும்...
இயற்கையின் நியதி இறுதி தீர்ப்பு...

பாங்கான பண்பாளர்...
செழுமுகம் கொண்டவர்...
சொந்தங்களின் சமதான தூதுவர்...
நிர்மலமான அகம்..அதனால் என்றும்
மலர்ந்திருக்கும் அகம்...

ஜெயமான வாழ்கை கண்டவர்..
ஜெயந்தன் எனும் பெயர் கொண்டவர்...

அந்தி தாண்டி காரிருளின் பின்...
விடிவெள்ளிகளின் உதயம்...

அபிலாஷ் அபிநயா எனும் இரு நட்சத்திர சஞ்சாரம்..
மதி கொண்ட கோமதி வாழ்வில்...

ஜெயம் கொண்ட தந்தையின் ஆசி கொண்டு தொடரட்டும் ...
ஜெயமான பயணம்..

சரத் சந்திரன் குடும்பம்

இன்னொரு சகோதரனாகப் பயணித்த 'ஜெயந்தன்'

என்னதான் நிகழ்ந்தாலும்...

உலகம் உருண்டோடி...

ஓய்வுக்கு வரத்தான் போகிறது...!

அது வரை ...

ஒன்று போக இன்னொன்று...

இதுவே சுழற்சி மாற்றம்!

மாற்றங்களை ஏற்பதே நியதி!

எமது வாழ்வு ஒரு தொடருந்துப்பயணம் போன்றது...!

ஒவ்வொருவரும் அவரவர் தரிப்பிடத்தில்

ஏற்றப்படுவர்...இறக்கப்படுவர்...!

இவ்வாறே என்வாழ்வில்...

சிறந்த அயலவனாக, நல்ல நண்பனாக, இன்னொரு

சகோதரனாகப் பயணித்த 'ஜெயந்தன்' அவரது தரிப்பிடம்

வருகிறதென அவரோ, குடும்பத்தாரோ, நாமோ அறிய முதலே,

முன்னறிவிப்பு ஏதுமின்றி இறக்கப்பட்டு விட்டார்! இதனை

இலகுவாக ஏற்க மறுக்கிறது, மனம்! முயல்வோம்!

தொடரும் பயணத்தில், அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும்

ஆறுதல் கூறி, இயன்றவரை துணைசெய்து, எங்கள்

தரிப்பிடம்வரை பயணிப்போம்!

அவரது இறுதிக்கிரிகைகளிலும் நேரில் பங்கேற்க

வாய்ப்பளித்த இயற்கைக்கும் நன்றி கூறுகிறேன்!

அண்மையில், ஆவணியில் அவருடைய குடும்பத்தாருடனான

மகிழ்வான நிகழ்வுகளின் நினைவுகளோடு...

நோர்வேயிலிருந்து...

குடும்பத்தாருடன் சோதிநாதன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

எமது சகோதரர் ஜெயந்தன்

எம் சித்தப்பாவின் மூத்த மகனான ஜெயந்தன் அவர்கள் சின்ன வயதில் மாபிள் குண்டுகளை மண்ணில் எறிந்து விளையாடும் பருவத்திலிருந்து கடைசி நாட்கள் வரை எங்களுடன்... வாழ்க்கையில் எங்களில் ஒருவராய் பயணித்தவர்.

எல்லோருடனும் அன்புடனும், சந்தோஷமாகவும் பழகும் சுபாவமும், குடும்ப சொந்தங்களில் மிக்க அக்கரையும் அதிக கடவுள் பக்தியும் கொண்டவர்.

ஐப்பசி மாதம் 24ம் நாள் செவ்வாய் கிழமை நம் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாத நாளாக மாறிவிட்டது. அந்த நாள் வராமலே இருந்திருக்கக் கூடாதா....

பிறப்பும் இறப்பும் நம் கையில் இல்லை. 'ஜெயந்தன்' என்பவர் இனி இல்லை என்று எத்தனை முறை எம் மனதுக்கு சொன்னாலும் எம் மனம் அதை ஏற்று கொள்ள மறுக்கிறது. அவரின் 'நினைவுகள்' எம் மனதில் ஆழப்பதிந்தவை. அவை நாம் இருக்கும் வரை நம்முடனேயே இருக்கும். அவர் எம்முன் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டேதான் இருப்பார்.

உங்கள் 'இறப்பை' ஏற்கிறோம்.

'இழப்பை' அல்ல.....

உங்கள் 'பயணத்தை' ஏற்கிறோம்.

'பிரிவை' அல்ல.....

உங்கள் பிரிவால் வாடும்...

உடன்பிறவா சகோதரர்கள்,
சிறீதரன், ஸ்ரீரஞ்சினி, ஜெயந்தி, ஜெயதரன்
ரகுதரன், கௌரி

சின்னமாமி குடும்பம் புலம்பல்

இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வருவதுதான் வாழ்க்கை. உண்மைதான் ஆனால் இப்போ சில காலமாய் துன்பமே வாழ்க்கையாய் போய்விட்டது எமக்கு அன்போடு பழகிய அந்த அருமையான இதயங்களை இழந்து நிற்கும் எமக்கே இத்தனை துயர் என்றால் அவர்கள் குடும்பம் படும் துன்பத்தை எப்படி ஆற்றுவது?

ஆமாம் நாம் ஆசையாய் ஜெயந்தன்/ ஜெயந்தன் மச்சான்/ ஜெயந்தன் அண்ணா ஜெயந்தன் மாமா என்று அழைத்த அந்த அமைதியான அன்பு உருவம்தான் எங்கே?

இளகிய மனம் அல்லவோ உங்களுக்கு இரக்கமின்றி எம்மை எல்லாம் விட்டு எங்கே சென்றீர்கள்?

ஆடம்பரம் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாது அமைதியாக வாழ்ந்தது தெரியும் அதற்க்காக இத்தனை விரைவில் அமைதியாக அமரர் ஆனதும் ஏன்?

நெஞ்சில் நிறைந்த ஆசைகளை துறந்து நீறாகி விட்டதும் ஏன்? எமது பிள்ளைகளின் உள்ளமெல்லாம் கொள்ளை அடித்த அன்பு மாமா நீங்கள், அவர்களை இப்படி அழவைத்து பார்த்ததும் ஏன்? பாசப்பிணைப்போடு படித்து பாடி, ஆடி, விளையாடி ஒன்றாக வாழ்ந்த அன்றைய நினைவுகள் எல்லாம் பசுமையாய் எம் முன்னே நிழலாடுகின்றதே. மூன்று வினாக்களை எம்மிடம் நிறுத்தி விட்டு சென்றதும் ஏன்?

ஏன்? எப்படி? என்ன நடந்தது? எல்லார் மனதிலும் கேள்விகளாகவே எழுகின்றது. இன்னமும் ஒரு பதில் இன்றி நாம் ஏங்குகின்றோம்.

உங்கள் அமைதியும் எளிமையும் குடும்ப ஒற்றுமையும் எமக்கு ஒரு சிறந்த பாடம். உங்கள் வீட்டிக்கு இன்னும் பல தடவை வந்திருக்கலாம், வந்தபோதெல்லாம் நீண்டநேரம் நின்றிருக்கலாம் என்று எங்கள் மனமெல்லாம் ஏங்கி தவிக்கிறது.

நீங்கள் இல்லை என்றாலும் உங்கள் நினைவுகள் எம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும் .

உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காக இறைவனை வேண்டி நிற்கும்

சின்னமாமி,
ரவி குடும்பம்,
சந்திரா குடும்பம்,
பகி குடும்பம்,
சியாமளா குடும்பம்
கிச்சி குடும்பம்.

From Gengatharan on behalf of KANAPATIPPILLAI KUDUMBAM
(Family)

If I look back, it was January 1958. Jayanthan was born at Jaffna Inuvil hospital to wonderful parents Mr.&Mrs. Sellathurai. I was there with his Dad Late Mr.Sellathurai. I never ever thought after 59 years I will be sitting here to write this obituary message.

I feel so very sad and upset that I am having to write this message today to a dearest and irreplaceable person in my life. It is hard coming to terms with the loss of someone in my life as significant as Jayanthan.

The moment my brother Kumar told me one of the worst news I'd ever heard in my life was the moment everything seemed to collapse around me. I couldn't concentrate on any work, struggled to stand or walk without an aide. I spent more time alone even when surrounded by my family, but the same selfish thought stuck in my head, why did he leave us at the age of 59.

In my life, I feel lost. A place in my heart has gone. No longer will I hear the sweet and tender voice of my dearest cousin Jayanthan.

I still remember the days in Batticaloa Sri Lanka year 1962, as an elder brother I have to take, Jayanthan and other children to school in the morning before I go to my college. Those days were one of my sweet memories.

On his father's request I called him to London to pursue his higher studies. Eventually he got married to Komathy and they have two children Abbila & Abini. I must say that Komathy is one of the treasures he got in his life.

As far as I am concerned Abini & Abbilash are not children, they are the God's gift treasures to his family. Any parents would be proud to have such wonderful children.

Only two months ago Abbilash had his convocation after graduation at UCL . I was there along with his parents and Abini. I saw tears of joy on Jayanthan's eyes. He was looking forward to the day of Abini's Graduation as Doctor in the Medical College. But the almighty had other Ideas, and he has taken him away from his beloved family.

Jayanthan for your children, you had been a guide, Guru and advisor throughout your life. Needless to say that you were the backbone to your late parents and your brothers and sisters.

In future, I do not know what they will do without you.

You were so selfless and looked after your wife Komathy's sisters and brothers.

You made your Abini & Abbilash so safe and secure in this world. You worked hard all your life for them and you gave them everything.

When I look back, I see you as a loving son to your parents, and a loving and caring husband to your beloved wife Komathy. But above all you were a loving Appa to Abini and Abbilash.

I was told that your wife was at East ham Lord Murugan temple, praying for your health, on the same day and time you left all of us in tears. I hope and pray that Lord Murugan will guide your family through" THICK AND THIN".

It is only now that you have gone that I realise that I never told you that I am very proud to be your cousin, and a dear friend that my family and I love so much. We will treasure your memories and the days we lived together.

You will always be in our heart.

May you attain Moksha in Lord Shiva's heavenly Kingdom

OM NAMASHIVAYA

As the air takes away the aroma from the source(or flower), similarly aatma(sprit or soul) takes the six sensory faculties from the physical body it cast off(during death) to the (ne physical) body it acquires in reincarnation by the power of Karma.

Bhagavad Gita 15.08

We will miss you and we know you will be with us till eternity
**Genga & Vathsala,
Kumar & Archam,
Vasanthi & Vijeyakumar
Jeyanthi & Ramakrishnan
Mrs Kamala Shastivarathan**

To Our Dearest Periyappa

I didn't know Periyappa so well since we lived in different countries, but we do know he was a very nice, funny, and chilled person. Every year, he and his family would call our house on mine and Keethen's birthday and would be super kind, give us good advice and wish us the best.

The last time we saw him in person was around ten years ago, his family came over to Toronto to visit us in the summer for about three weeks. To say the least, it was one of the most memorable moments of my childhood. One of the stories my parents always tell us was when going to Niagara Falls, our Periyappa found out that

the falls was on the Canadian and American border. He got very excited and wanted to at least touch the ground in America but unfortunately we never got to that. From that trip, we made many funny memories and unforgettable ones too that will always be remembered.

When we got here in England, we had a realization of how many people are affected by Periyappa's death. It shows lots of people cared about him and that they will miss him. What we know about him is that he was a cool uncle to us, a loving father to his kids, and a great husband to our Periyamma. Even though he is no longer with us he will always be here in spirit. Our whole family is devastated by this loss and will be thinking about him. We found the news shocking when we first heard about it. That is why our goal is to love and support the family whenever they need it so they have a long and successful future. Rest in peace Periyappa.

Niece & nephew

Banu & Keethen

Our Periyappa

Periyappa was my favourite. He was my Dad's elder brother. Whenever he used to see my brother and me, he would always ask us if we knew his name. Periyappa always took the time to make us tasty food. He would phone me and Yathu every birthday to wish us. Every Christmas he would always bring us presents. I couldn't see Periyappa for the last few weeks of his life. We love you Periyappa.

Niece & nephew

Shayithy and Yathu

Dearest Jayanthan Uncle

From past experiences in our family, when a tragedy occurs we are given time to cherish the final moments with our beloved ones, allowing reality to sink in and come to acceptance. However, in this unfortunate circumstance with our Jayanthan Uncle, we could not spend those final moments with him; one could not have expected such a sudden departure of an integral member of our family.

A modest, strong minded individual, our uncle was someone who had a very optimistic perspective to life. Always with a smile on his face and making jokes, it has been that more challenging to comprehend this immense loss.

Spending a vast amount of time during our childhood at his house, we have several memorable highlights of our time with Jayanthan Uncle; he was an incredibly hospitable man. Furthermore, being my mother's brother inevitably he had quite a firm hand, but he was a motivating individual who always encouraged others to do their best.

Having similar characteristics with our own father, we question ourselves pondering how this could have happened in the first place. He would follow the same procedures as our father: going to bed checking the gas hobs and door a numerous amount of times even though he already knew everything was fine; the copious amounts of careful perceptive driving and even the regular hair dying process. They were even the same age, yet it's baffling that for two individuals who grew up like brothers together, this unfitting demise would happen.

It has been incredibly challenging to comprehend the loss of our beloved uncle. The fact that we couldn't cherish the final moments with him, spend time with him and let us accept the inevitable circumstance has truly been heart-breaking. A kind hearted, humble gentleman; Jayanthan Uncle is a man who could put a smile on

anyone's face and not only was he a great person, he raised a wonderful family who have kept incredibly strong these recent times. We hope our dearest Jayanthan Uncle will rest in peace, his wisdom passed to his two children will permeate through generations to come.

Sanjay and Saranya

(nephew and niece)

My Dearest Periyappah

Jayanthan Periyappah was a big part of my life. He wasn't just my Periyappah but he was also my Appa. Ever since I was little he would always play with me and visit me on my birthday. You would joke around with me and my family. He was very involved in my life and wanted the best for me. I was very close to him and it will be difficult not seeing him again.

His food was amazing and he loved my mum's patties. He was very warm hearted and will be remembered for that. I will never forget how much you cared for me and how you took care of me like your own son. You always encouraged me to work hard and I will try my best to make you proud of me.

May your soul rest in peace.

Your loving nephew, Aswin Sriparan

JAY MAMA

We were deeply shocked and could not believe when our mum told us that you had passed away.

It was always fun for us to visit your home to see you, Papa mami, Abini acca and Abbila anna. We are well aware of how well you looked after your children. You were a great example for everyone.

We were always excited to visit your home since you always treated us with cookies, croissants and orange juice. You advised us about the importance of attending a better school and giving priority for the studies. You told us how you successfully prepared Abbila anna and Abini acca for the eleven plus exams.

Our dad stayed with you when he first arrived in England and he did tell us about the good time he had whilst staying with you.

We will miss you Jay Mama everyday of our life.

Love,

Hrish & Nihilesh

(Nephews)

Dear Jay Mama/Jayanthan Machan,

It shocks us that you were taken from us so suddenly, with no warning, and we still cannot believe it. Although it hurts to know that you won't be around anymore, we would still like to thank you for all the memories that you've given us.

Thank you for always looking after Gaya ever since she was just a little baby living across the street from you and for letting us treat your home as our own all the time. We can't imagine stepping into the same house and not seeing you there in the kitchen cooking away.

Although your passing has left a hole in our family's hearts, I'm sure we would all agree in saying how we are thankful for so many great memories to cherish and fill up that hole.

What Gaya liked best about you was that you always motivated and inspired her to keep succeeding in life and to study hard to get where she wants to be and she always looked up to your relationship with Komathy aunty and at what a great father you were to Abini Acca and Abbilash Anna to see them get to where they are today. Your guidance to them has always put a positive influence on her to work just as hard as them.

You were always good hearted and will forever be remembered for your good humour, like when we joked and laughed in the countless carpool drives we had to go anywhere. You were genuinely like another father to Gaya and were like a brother to us.

You never got involved in family drama and always kept to your own business, I don't think there is any other cousin we are as close to as we are to you, having been neighbours even before Gaya was born on Clements road back in East Ham. We always enjoyed your company and we will all miss you very dearly.

From the Gowrikaran Family

உள்ளக் குமுறல்

உறவு என்ற சொல்லுக்கு
இலக்கணம் வகுத்தவரே

பாசம் என்றால் அதற்கு அச்சாணியும்
நீங்கள் தான்
அன்பு என்றால் அதற்கு உதாரணமும்
நீங்கள் தான்

எங்கள் எல்லோரினதும் குடும்பத்தையும்
உங்கள் குடும்பமாக நினைத்தீர்கள்.
எல்லோரினதும் குடும்பத்தின் ஒளி
விளக்காய் இருந்தீர்கள்

எதை நினைத்து ஆறுவது
எப்படி ஆறுவது
எங்கள் கவலைகள் மறக்க
உங்கள் புன்சிரிப்பு ஒன்றே போதும்

இனி எப்போது உங்களை
நாங்கள் காண்பது.
எங்கள் நினைவுகள் இருக்கும் வரை
உங்கள் நினைவுகளுடன் என்றும்
வாழ்வோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

சுதர்சன் குடும்பம்

Acknowledgement

We wish to take this opportunity to express our heartfelt gratitude and appreciation for the immense support and compassion by all our relatives and friends. In this hour of darkness and grief, your kindness and generosity has made our sorrow somewhat bearable.

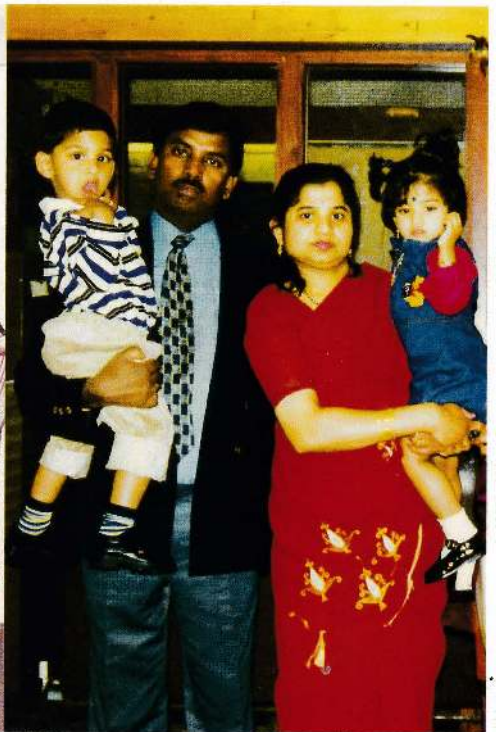
We express our appreciation for the numerous messages of condolences, wreaths, flowers, cards and food that were so kindly sent to us. We also extend our sincere appreciation for everyone who took part in the Anthiesty and Admashanthi poojah.

Words cannot express our thankfulness for the very touching way in which the bhajans and the chanting of mantras were conducted being vital to the passage of Jayanthan's ascension to his final resting place.

Jayanthan's family

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நடந்தது,
 எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது,
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்,
 உன்னுடையதை எதை சூழந்தாய்?
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய், அதை நீ சூழப்பதற்கு?
 எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
 அது சூங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது சூங்கேயி கொடுக்கப்பட்டது.
 எது சூன்று உன்னுடையதோ,
 அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்
இதுவே உகை நியதியும்
எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

